

Ministerium ikke i et indskrænket Monarki, men i en absolutistisk styret Stat, det forekommer mig at være aldeles klart og indlysende. Det er min anden Anke imod det foreliggende Lovforslag. — Endelig er der den tredje Anke: at dette Lovforslag først kommer til os nu. Jeg vil sætte, at vi besluttede os til at følge den ærede næstsidste Taler, og gaar altsaa ud fra den Forudsætning, at vi lode Forslaget gaa til anden Behandling, at vi nedsatte Udvalg og behandlede ærlig og grundig Finantslovsforslaget for næste Aar, og at det saa gik til Landstinget, at der blev nedsat Udvalg, og at Forslaget blev behandlet 3 Gange. Hvor meget tror man saa, naar Finantsloven endelig var vedtagen, der vilde være tilbage af det indeværende Finantsaar? Tror man, at der overhovedet vilde være noget tilbage? Der vilde i hvert Fald kun være en ganske lille bitte Stump tilbage af indeværende Finantsaar. Hvis altsaa Ministeriet havde følt sig som et Ministerium, der stod paa Grundloven, vilde det snarest mulig have søgt at tilveiebringe en ordinær Finantslov. Det vilde ikke have ladet hengaa først 6 Maaneder, inden det havde gjort Forsøg paa Tilveiebringelsen af en ordinær Finantslov; Regjeringen vilde ikke i disse 6 Maaneder have regjeret efter sit eget gode Lykke som absolut Herster, men have søgt snarest mulig at tilveiebringe en Finantslov, og efter at den ordinære Rigsdag var kommen sammen — det var den 5te Oktober — vilde Regjeringen saa hurtigt som mulig have forelagt dette Lovforslag, som nu foreligger til Behandling. Jeg kan ikke se Andet, end at det er selvfølgerigt, at foreløbige Finantslove skulle strax forelægges. Naar den sædvanlige Finantslov strax skal forelægges, uagtet der dog er et Tidsrum af et halvt Aar, indtil den skal træde i Kraft, hvor langt større Opfordring er der da ikke — det er fuldstændig selvfølgerigt — til at forelægge en foreløbig Finantslov snarest mulig, da man jo allerede er inde i det Finantsaar, for hvilket den skal gjælde? Men da vi kom sammen, blev der stillet en Betingelse for den foreløbige Lovs Forelæggelse, hvortil der aldeles ingen Berettigelse var. Regjeringen er ikke berettiget til at stille Betingelser for en foreløbig Finants-

lovs Forelæggelse, men den stillede den Betingelse, at man først skulde være færdig med 1ste Behandling af Finantsloven. Da saa Dagen var kommen, og vi skulde til at behandle den foreløbige Finantslov, og den stod paa Dagsordenen, bleve vi sendte hjem paa 2 Maaneder, og da vi saa kom tilbage, havde man atter Betæneligheder ved at forelægge den. Men endelig nu have vi altsaa faaet den. Hvad skulde der være til Hinder for, naar man tager sig denne Berettigelse til at stille Betingelser med Hensyn til Forelæggelsen af en foreløbig Finantslov, at man saa ogsaa gjorde denne Berettigelse gjældende lige overfor Forelæggelsen af den ordinære Finantslov? Hvad skulde der være til Hinder for, at man af en eller anden Grund sagde, at man ikke vilde forelægge Finantsloven, før det og det var sket? Nei, i saa Henseende foreligger her — og det er min tredje Anke — en klar — hvad skal jeg kalde det — Træden udenfor Grundlovens Grændse. Jeg vil derfor ikke se mig i Stand til at stemme for det foreliggende Lovforslag. Jeg forstikker Ministeriet, at dersom den høitærede Conseilspræsident var min Fader eller min Søn eller min Broder, og jeg stod i det hjærligste Forhold til ham, vilde det dog være mig aldeles umuligt at stemme for dette Lovforslag; thi efter min inderligste Overbevisning indeholder det i tredobbelt Henseende en Skriden over Grundlovens Grændser, og naar det er min Overbevisning, kan jeg ikke bifalde denne Overstridelse ved at give min Stemme til Loven. At behandle den vil jo i Øvrigt ikke føre til Noget; thi inden vi blev færdige med Finantslovsforslaget for indeværende Aar, vilde der maasse kun være nogle ganske faa Dage tilbage af Finantsaaret. Nei, for det indeværende Finantsaar maa man opgibe at faae regelmæssige Tilstande. Jeg vil ønske, at Regjeringen med Hensyn til det kommende Finantsaar i Tide vil være betænkt paa at slaa ind paa en Bane, hvorved en Finantslov for det kommende Finantsaar, altsaa for 1886—87, bliver gjort mulig. — Den ærede næstsidste Taler har jo givet Regjeringen adskillige Vink — med Hensyn til Finantsloven for det kommende Aar vil Regjeringen jo ikke berede sine Efterfølgere nogen Vansteligheid, hvis den traadte fra nu.